

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 31 MEI 2012

7e KAMER

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - ziekteverzekering
tegensprekelijk o.g.v. art. 747, § 2, Ger. W.
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

in de zaak:

R   **M**
appellante, vertegenwoordigd door mr. AMRI L. loco mr. BERGMANS
Albert, advocaat te 3000 LEUVEN, Mgr. Ladeuzeplein 34,

tegen:

1. RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING,
openbare instelling, met zetel te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan, 211,
eerste geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. SIFFERT Piet, advocaat
te 3000 LEUVEN, Vaartstraat 64

2. LANDSBOND DER CHRISTELIJKE MUTUALITEITEN, met zetel te
1031 BRUSSEL, Haachtsesteenweg, 579 bus 40, tweede geïntimeerde,
die niet verschijnt, noch wordt vertegenwoordigd.

***

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken bij verstek van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten op 07-06-2011 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2e kamer (A.R. 10/622/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 8 juli 2011,

- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

***

*

De appellante en de eerste geïntimeerde hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 3 mei 2012, waarna de debatten werden gesloten. Het openbaar ministerie heeft een mondeling advies uitgebracht. De appellante en de eerste geïntimeerde hebben geen repliek op dit advies gegeven, waarna de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

***

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.
Mevrouw R , geboren op 22 januari 1963, was werkloos vanaf 1986. Op 21 augustus 2002 werd zij arbeidsongeschikt erkend in de ziekteverzekering op basis van de diagnose chronisch vermoeidheidssyndroom (CVS).

Bij beslissing van 3 maart 2010 heeft de Geneeskundige Raad voor de Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering echter een einde gesteld aan de arbeidsgeschiktheid. De Geneeskundige Raad was van oordeel dat een aangepast werk mogelijk was.

2.
Bij verzoekschrift van 17 maart 2010 heeft mevrouw R deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Leuven.

Bij vonnis van 26 oktober 2010 heeft de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk verklaard en, alvorens uitspraak te doen over de grond van de betwisting, een deskundige aangesteld. De deskundige heeft zijn verslag neergelegd op 31 maart 2011. Daarin kwam hij tot de conclusie dat op datum van de bestreden beslissing mevrouw R geen graad van arbeidsongeschiktheid vertoonde, zoals vereist door artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Bij vonnis van 14 juni 2011, ter kennis gebracht op 15 juni 2011, heeft de arbeidsrechtbank te Leuven, in overeenstemming met het advies van de deskundige, de vordering als ongegrond afgewezen.

3.
Bij verzoekschrift van 8 juli 2011 heeft mevrouw R hoger beroep ingesteld tegen dit vonnis

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

Mevrouw R is van oordeel dat de door de arbeidsrechtbank aangestelde deskundige onvoldoende geantwoord heeft op de opmerkingen die zij geformuleerd heeft. Zij brengt verder vier nieuwe medische attesten naar voor die volgens haar het aanstellen van een nieuwe deskundige verrechtvaardigen.

2.

Overeenkomstig artikel 100 § 1 al.1 van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Overeenkomstig al.2 van dezelfde bepaling wordt de vermindering van het vermogen tot verdienen tijdens de eerste zes maanden van de arbeidsongeschiktheid gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zoverre de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor een genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

3.

Het deskundig verslag, opgesteld op vraag van de eerste rechter, is omstandig gemotiveerd. Het steunt op een uitvoerig onderzoek van de patiënte en van de voorgelegde medische verslagen.

In tegenstelling met wat mevrouw R in haar verzoekschrift tot hoger beroep stelt heeft zij niet uitvoerig gereageerd op de preliminaria van het deskundig verslag. Uit de bijlagen bij het verslag van de deskundige blijkt dat mevrouw R enkel de reactie van haar huisarts opstuurde. In deze reactie stelt deze zich de vraag of er geen tegenstrijdigheid is met het feit dat de arbeidsrechtbank op 3 juni 2002 (wellicht in het kader van een betwisting werkloosheid), van oordeel was dat zij meer dan 33% blijvend arbeidsongeschikt was. De deskundige heeft daarop geantwoord door te stellen dat er een ruime marge overblijft vooraleer er meer dan 66% arbeidsongeschikt wordt bereikt en dat er aldus geen juridisch probleem was, zoals de huisarts vermoedde.

4

De rechtspraak heeft bij herhaling geoordeeld dat het de bedoeling is, door beroep te doen op een deskundige, de betwisting die ontstaan is tussen de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling of van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit en de behandelend geneesheer van een sociaal verzekerde te beslechten met verwijzing naar het advies van een bijzonder bevoegd persoon die onafhankelijk is van de partijen. Het principe zelf van de expertiseopdracht zou ondermijnd worden

indien het advies dat uitgebracht werd door de door de rechtbank aangestelde deskundige zou in twijfel getrokken worden enkel en alleen omdat het niet overeenstemt met dit van de geneesheer van een der partijen (vgl. o.m. Arbh. Brussel, 8^e k., 6 februari 1986, AR 18.574; Arbh. Brussel, 8e k., 5 mei 1999, AR 34.868; Arbh. Brussel, 8e k., 5 april 2000, A.R. 35.643; Arbh. Brussel, 6e k., 5 mei 2003, A.R. 40.376; Arbh. Brussel, 8e k., 24 januari 2008, AR 44.074). In de regel dient er van uit gegaan te worden dat, om met succes een deskundig verslag te kunnen betwisten, de sociaal verzekerde een gemotiveerd medisch verslag dient neer te leggen, dat bij voorkeur uitgaat van een geneesheer die niet de behandelend geneesheer is, en dat uiteenzet waarom de bevindingen van de deskundige, die door de rechtbank is aangesteld, niet kunnen gevolgd worden. Dit verslag dient te verwijzen naar de appreciatiecriteria betreffende de arbeidsongeschiktheid, zoals die vastgelegd zijn in artikel 100 van de gecoördineerde wetten op de ziekte en invaliditeitsverzekering.

5.

De nieuwe medische verslagen, die mevrouw R voorlegt, zijn niet van aard om de bevindingen van de deskundige in vraag te stellen en om een nieuwe medische expertise te verrechtvaardigen. In het eerste verslag van 8 augustus 2011 van mevrouw Amoës, psychoanalyste, wordt enkel gesteld dat mevrouw R terug een psychotherapeutische begeleiding is gestart vanaf 13 juli 2011. In het verslag wordt op geen enkele wijze een uitspraak gedaan over de graad van arbeidsongeschiktheid van mevrouw R. In het tweede verslag van 16 juli 2011 van dr. Paul Roelandts wordt wel een arbeidsongeschiktheid van meer dan 66% vermeld vanaf 6 juli 2011, maar wordt daarbij geen enkele toelichting verstrekt. Het blijkt niet dat deze arts kennisgenomen heeft van het deskundig verslag. Het verslag van dokter W. Van Daele van 1 september 2011 bevat opnieuw geen enkele uitspraak over de graad van arbeidsongeschiktheid, in functie van het criterium van artikel 100 van de wet op de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen. Deze geneesheer vermeldt dat hij mevrouw R niet gevolgd heeft tijdens de betwiste periode en stelt enkel dat, op basis van zijn eerste klinische indruk, de toestand van morbide obesitas, en de voorgeschiedenis, hij patiënte niet goed ziet functioneren op de arbeidsmarkt. Ook in het verslag van prof. Muls van 11 augustus 2011 wordt geen uitspraak gedaan over de arbeidsongeschiktheid.

Het hof dient vast te stellen dat geen van de geneesheren of therapeuten, die een verslag heeft opgesteld, blijkbaar de behandelende geneesheer was van mevrouw R in de betwiste periode en dat alle verslagen werden opgesteld twee maanden volgend op het vonnis van de arbeidsrechtbank, dat mevrouw R afwees van haar vordering.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gehoord in zijn eensluidend advies, de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal,

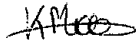
Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 1017 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van mevrouw F op 160,36 € (basisrechtsplegingsvergoeding).

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS, raadsheer,
Christian LAURIERS, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO, raadsheer in sociale zaken, werknemer-
arbeider,
bijgestaan door :
Kristien MAES, afgevaardigd griffier.

Kristien MAES

Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

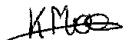
Christian LAURIERS

Fernand KENIS

De heer Jean-Pierre VAN CONINGSLOO, raadsheer in sociale zaken, benoemd als arbeider, die aan het beraad heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. W. wordt het arrest ondertekend door Fernand KENIS, raadsheer, voorzitter en Christian LAURIERS, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever.

Kristien MAES, afgevaardigd griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 31 mei 2012 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Kristien MAES, afgevaardigd griffier.

Kristien MAES

Fernand KENIS